

ИНДИВИДУАЛНОСТ И СЪВРЕМЕННО ЗВУЧЕНИЕ: СПИСАНИЕ „ЛИТЕРАТУРНА МИСЪЛ“ (№ 1 / 2007 г.)*

Ромина Николова

Списание „Литературна мисъл“ е сред най-авторитетните литературоведски издания у нас и е единственото българско академично издание, посветено на актуалните достижения на литературната теория, история и критика.

Всеки нов брой на списанието поставя акцент върху национално значими културни събития в нашата страна.

Поредният бр. № 1 на списанието се отличава с хармонично разпределение на съдържанието в него.

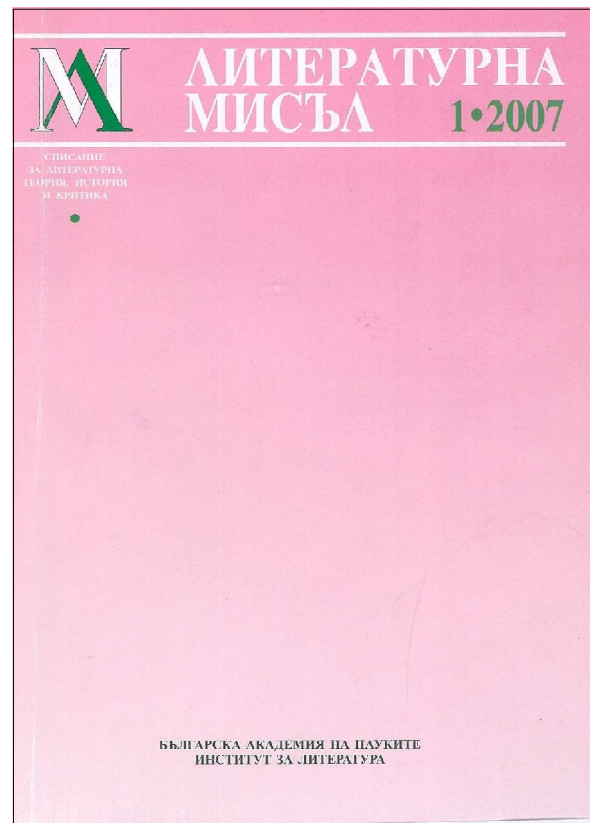
През 2007 г. „Литературна мисъл“ навършва 50 години. На това значимо културно събитие са посветени началните страници.

Редколегията на списанието е провела сред своите сътрудници анкета, свързана с хуманитарната периодика и нейното значение. В настоящия брой читателите могат да прочетат мнението на изтъкнатите литературоведи Милена Кирова, Клео Протохристова и Благовест Златанов.

Логично продължение на тази анкета са двете следващи я статии: на Йордан Василев – „Литературна мисъл“. Опит за портрет на списанието като човек“ и на Георги Цанков – „Изповедник на българската култура“.

Списание „Литературна мисъл“ е отворено за интердисциплинарни изследвания и мултикултурни наблюдения. В тази светлина може да бъде разгледана статията на Евгения Иванова – „Падането на сръбското и на българското царство: юначество и мъченичество“. Публикацията е сравнителен анализ на текстове за падането на сръбската и българската държавност под робство през XIV век. Основните персонажи, върху които авторката поставя акцент, са сръбският княз Лазар българският цар Иван Шишман.

Стремещът към самопознание е едно от най-старите и най-вдъхновяващите стремления на човека. От най-далечни времена до ден днешен въпросите: Кой съм?, Откъде идвам?, Накъде оти-

вам?, Какво ме приобщава към другите?, Какво ме отличава от тях? – упорито и неотстъпно занимават човека. Показвайки завидно познаване на детайлите, Раймонд Детрез (водещ белгийски българист и балканист от университета в Гент) представя статията „Случаят Григор Пърличев“. Този казус е споделян и оспорван от два национални канона – българският и македонският – и изхвърлен от трети – гръцкия.

Всички статии в поредния брой на „Литературна мисъл“ се отличават със своята индивидуалност и съвременно звучене. Разгръщайки страниците му, читателите попадат на едно списание, вплело в себе си традиция и модерност.

* Литературна мисъл: Месечно списание, издание на Института за литература при Българска Академия на науките. – София, 2007, № 1, 1–192 с.